

KIADÓNK

Két bizonyágtételt közlök itt. Egyiket 1867. márciusban írtam az Advent szemle és szombat hírnök kiadóban dolgozóknak, másikat az ott dolgozó fiataloknak. Sajnos, meg kell állapítanom, hogy semmibe veszik a két bizonyágot, s bevallanom, hogy az ellenkező utat járják, mint amelyre a két bizonyág mutat. Az első így hangzik: {1T 585.1}

„1865. december 25-én az Úr megmutatott néhány dolgot a kiadóban dolgozókról, s az igehirdetőkről, akiket az Úr elhívott, hogy írással és tanítással szolgáljanak. Egyik csoportnak sem lenne szabad üzletelni vagy árusítani. Szentebb, magasztosabb munkára hívatottak, és lehetetlen jól végezni feladatukat, ha folytatják üzletelésüket. A kiadóban fáradozóknak ne legyen más foglalkozásuk. Mikor megadták feladatuknak a figyelmet és gondosságot, melyet az megkövetel, akkor mindent megtettek, amire képesek, s nem lenne szabad tovább terhelni magukat. Ha Isten ügyével össze nem függő üzletelés köti le az értelmet és az időt, akkor nem végzik alaposan és jól feladatukat. Legjobb esetben sem lesz tartalék testi és szellemi erejük. Valamennyien többé-kevésbé legyöngültek. Ilyen ügynek, ily szent foglalatosságnak, le kell kötnie az értelem erőit. Ne dolgozzanak gépiesen, hanem szenteljék magukat a munkának, s végezzék úgy, mintha az ügy része lennének, mintha beruháztak volna e nagyszerű műbe és komoly feladatba. Hacsak így tele szívvel nem fogják kézbe az ügyet, igyekezetük nem lesz kedves Isten előtt. {1T 585.2}

Sátán nagyon ravasz, tevékeny és fáradhatatlan. Különös erővel támad azokra, akik ezt a munkát végzik – a könyvkiadást vagy igehirdetést a jelen igazságról. A munkát végzőknek magukon kell tartani a teljes fegyverzetet, hiszen ők a Sátán támadásának különleges célpontjai. Láttam a veszélyt, hogy őrizetlenek lesznek, így az ördög be tud lépni, s észrevétlenül eltéríteni az értelmeiket a nagyszerű munkáról. A kiadóban felelős tisztet betöltőket veszély fenyegeti, hogy a munka fölé emelkednek, s elveszítik az értelem alázatát, egyszerűségét, őszinte odaadását, mely eddig jellemezte őket. {1T 586.1}

Sátán különleges célja, hogy lesújtsa a kiadó vezetőjét, akinek alapos tapasztalata van a jelen igazság keletkezése és haladása terén. Azt tervezi, hogy a kiadó vezetőjét eltávolítja az útból, hogy ő léphessen be, s észrevétlenül hasson a tapasztalatlanokra, és félszívűekre. Isten szándéka az volt, hogy miután mások megismerik a terhet, melyet viselt, s érezték a terhekkel járó kimerültséget – visszaadja férjem egészségét. Jóllehet sohasem fogják úgy belevetni egész lelküket, minden erejüket a szolgálatba, s oda merészkedni, ahová ő merészkedett. Sohasem lenne kötelességük azt végezni, amit férjem végzett, hiszen nem bírnának helytállni őrhelyükön, ha huszadrészen kellene átmenniük annak, amit ő elviselt. {1T 586.2}

Sátán terve megvetni lábát a kiadóban, s hacsak egyesült erővel és alapos éberséggel ellene nem állnak, elérni célját. Némelyek a mű egyszerűsége fölé emelkednek, úgy vélve, hogy elég erősek, holott erejük teljes gyöngeség csupán. Isten igenis meg fog dicsőülni ebben a nagyszerű tevékenységben. Hacsak mély s állandó alázatot, és Istenbe vetett szilárd bizalmat nem táplálnak, úgy magukban fognak bízni, s egyikük vagy többen is inni fognak a lesújtottság keserű poharából. Amint a mű növekedik, jólétéhez és eredményességéhez nagyobb szükség lesz az Istenbe vetett alapos hitre, s rátámaszkodásra, a mű szíveteken viselésére és a szolgálat iránti odaadásra. Senkiben se tűrjük meg az üzletelés szellemét. Ha megtűritek, Isten ügye el lesz hanyagolva és rontva. A közönséges dolgokat fogják egy szintre helyezni a szent ügyekkel. Nagy a veszély, hogy némelyek csupán a fizetésért dolgoznak. Nem tanúsítanak mélyebb odaadást a munka iránt, szívük nincs benne, nincs különösebb érzetük a mű szent, magasztos jellegéről. {1T 587.1}

Nagy a veszély, hogy a mű vezetői önhittek és kevélyek lesznek. Isten munkája ettől tönkre megy, emberi pecsétet viselve az isteni helyett. Sátán nagyon éber és mesterkedő, ám Jézus él, s akik őt teszik igazságosságukká, krisztusi jelleműkké, védelműkké, azokat különleges módon fenntartja. {1T 587.2}

Az Úr közölte, hogy A. B. és C-t veszély fenyegeti, hogy ártanak egészségüknek, mivel idejük jelentős részét fűtött és rosszul szellőztetett szobában töltik. Több testmozgásra van szükségük. Ülő foglalkozásúak, s az idő túl nagy részén melegített, tisztátalan levegőt szívnak. A testmozgás hiánya csökkentett vérkeringést okoz, s lényük törvényeinek elhanyagolásával végzetesen veszélyeztetik egészségüket. Ha meg szegik eme törvényeket a jövőben oly bizonyosan elszenvedik a büntetést valamely alakban, mint férjem is elszenvedte. Az Úr őket sem tartja fenn jobban, mint férjemet. Egyikük sem képes akár kis részben is elviselni azt a testi és

szellemi terhelést, amit ő elviselt. {1T 588.1}

Ezek a testvérek végzik a munkát a legsúlyosabb harcok helyén, ők mennek át a legsúlyosabb próbákra, hogy megalapozzák az ügyet jelen állásában. Még mindig nehéz és nagy munka áll előttünk, ami odaadást vár el tőlük és D. testvértől, akit az önhittség veszélye fenyeget. Isten próbára teszi őt, s neki igazsággal kell felőveznie, s az igazságosság, szent élet fegyverzetét viselnie, máskülönben elesik az ellenség kezétől. Mind a négy testvérnek a legszigorúbban ragaszkodnia kell az egészséges, könnyű táplálkozáshoz. Most az agyvérzés és bénulás veszélye fenyegeti egyiküket, többjüket, vagy mindnyájukat, ha hanyagul és veszélyesen élnek. {1T 588.2}

Láttam, hogy Isten különösen B. testvért választotta fontos és magasztos feladatra. Gondokat és terheket kell viselnie. Mégis ezeket sokkal könnyebben hordozhatná igaz odaadással és odaszentelődéssel feladata iránt. B. testvér, mélyebben kell innod a megszentelődés forrásából. Akaratod nincs teljesen alávetve Isten akaratának. Mész előre, mert úgy gondold, hogy nem tehetsz másként; mégis elmulasztottál derűs fényben járni – mivel Krisztus Jézus vezet előre az úton. A felelős helyen állva, melyet betöltesz, megsebezted lelkedet, és másokra is árnyat vetettél. Ha Isten ellenében jársz, ő is ellened fog járni. Isten fel kíván használni téged, ámde meg kell hálnod a magad számára és feláldozni kevélységedet. Az Úr fel akar használni ügyében, ha követed gondviselésének útnyitását, ha szívből és teljesen megszentelődsz, és megtisztítod magadat a test és lélek minden szennyétől, és Isten félelmében tökéletesíted megszentelődésedet. {1T 588.3}

***** {1T 589}

1867 májusában a kiadóban dolgozó fiatalokhoz idézett bizonyírtétel: {1T 589.1}

Kedves ifjú barátaim, akik a battle creeki kiadóban fáradotok. Teher nehezedik rám miattatok. Az Úr ismételtelen megmutatta, hogy akik a jelenvaló igazság kiadásával foglalatostok, hogy az igazság a mező egészére el legyen hintve, azoknak nemcsak névleg, hanem tettekben és igazságban is kereszténynek kellene lenniük. Ne legyen csupán fizetés a céljuk, hanem a nagyszerű és ünnepélyes munka összes résztvevője viselje szívében feladatát, s érezze hogy az a részüket képezi. Azoknak az indítékoknak, melyek a nagy és ünnepélyes tevékenységhez, szolgálathoz köti őket, el kell viselnie az ítélet próbáját. Senkinek se legyen szabad a kiadóban dolgozni, aki önzést és kevélységet tanúsít. {1T 589.2}

Láttam, hogy a kiadó munkásainak nem szabad megtérni magukban a könnyű fajsúlyú nevetgélést, bohóckodást és tréfákozást. A világ minden részébe elküldendő igazság elkészítésével foglalkozók értsék meg, hogy viselkedésüknek hatása van. Ha hanyagok, bohóckodók, tréfákozók és nevetgélők, miközben olvassák és kiadásra készítik a komoly igazságot, azt bizonyítják, hogy szívük nincs a tevékenységben, s nem szentelődött meg az igazság által. Nem ismerik fel a szent dolgokat hanem közönséges meseként bánnak a jellemet próbára tevő igazsággal – közönséges történetnek veszik, mely átmegegy a tudaton, majd rögtön el is felejtethető. {1T 589.3}

Rochesterben láttam, hogy mindentől való félelemre van okunk az egészség szempontjából a kiadóban: hogy senki sem érti meg, hogy alapos szellőztetésre van szükség. A szobák túlfűtöttek, s a levegő mérgezett volt a kilégzések szennyezéseivel és más okokból. Az értelmet lehetetlen egészségesen megtartani, hogy helyes benyomást nyerjen a tiszta és szent igazságokból, mellyel foglalkoznak, hacsak kellő értéket, kellő fontosságot nem tulajdonítanak az ég szabad, éltető levegőjének {1T 590.1}

Az Úr elém tárta, hogy ha a kijelentett igazsággal oly közeli kapcsolatban állók nem bizonyítják életükkel, hogy az igazság, mellyel állandóan foglalkoznak jobbra, s szent követelményei egyre buzgóbbá és buzgóbbá teszik őket, akkor egyre jobban megkeményednek, és Isten igazsága és munkája egyre kevésbé hat rájuk, míg csak Isten Lelke érzetének híjával nem találják magukat holtnak az igazság mennyei benyomása iránt. Nem fogják felismerni az örökkévaló dolgokat, hanem a közönséges fogják egy szintre helyezni. Ez történt némelyekkel a kiadóban, s többé-kevésbé mindnyájan hiányosságot szenvednek e téren. {1T 590.2}

Láttam, hogy mindenkinek szívében kell viselnie a jelen igazság ügyét. Az igazság kiadása Isten rendelte terv a figyelmeztetésre, megnyugtatóra, vizsgálatásra, intésre, dorgálásra, s azok meggyőzésére, kiknek figyelmét e

csöndes hírnökökre lehet terelnünk. Isten angyalainak is szerep jut, a kiadott igazságok által előkészíteni a szíveket, hogy felkészüljenek az előttünk álló komoly eseményekre. A kiadóban senki sem elégséges magában, hogy helyesen igazgassa az igazság főfontosságú kiadását. Angyaloknak kell közel lenni hozzájuk, hogy irányítsák vezessék, tanácsolják s fékezzék őket, máskülönben az emberi eszközök bölcsessége vagy balgasága tűnik elő. {1T 590.3}

Láttam, hogy angyalok tartózkodtak gyakran a kiadóban a hajtogató műhelyben és betűszedő teremben. Hallanom kellett a nevetgélést, tréfálkozást és hiábavaló, balga beszédet. Láttam a hiúságot, kevélységet és önzés megnyilvánulásait. Angyalok szomorúan nézték, s nehéz szívvel fordultak el. Az általam hallott szavak, a kevélység és önzés megnyilvánulásai, lelkem gyötrelmét okozták, amint az angyalok undorodva elhagyták a termet. Az angyal így szólt: „A mennyei hírnökök áldani jöttek, hogy a hangtalan igehirdetők megszentelő, szent hatalommal végezzék küldetésüket, de a munkát végzők oly távol állnak Istentől, oly kevés bennük az isteni, annyira a világ szelleméhez igazodnak, hogy a sötétség hatalmasságai ellenőrzik őket, s lehetetlen fogékonnyá tenni őket az isteni benyomásokra.” A fiatalok elámítottak, azt képzelik, hogy gazdagok, dúsgazdagok, és semmire sincs szükségük, s nem tudják, hogy szegények, nyomorultak, vakok és meztelenek. A drága igazsággal foglalkozók nem tudják, hogy az örökkévaló dolgok iránti szívtelen közönyük, hiúságuk, önszeretetük, nevetgélésük, tartalmatlan fecsegésük hányszor elűzte körükből a menny hírnökét. {1T 591.1}

A kiadóban a magaviselet, a szó, a tett mindenkor legyen féken tartott, szerény, alázatos és önzetlen, mint példaképünké, drága Megváltónké volt. Keressék Istent, és jussanak el az igaz cselekedetekre, krisztusi jellemre. A kiadó nem szórakozás, játék, terefere, tétlenség, nevetgélés vagy üres szavak helye. Mindenki érezze, hogy a mesterért végzi feladatát. Az igazságok, melyeket olvasnak, melyek készítésében részt vesznek, hogy szétküldjék, az irgalom, a könyörület meghívásai: intések, fenyegetések, figyelmeztetések és bátorítások. Az életre éltető illat, vagy halált jelentő halotti szag dolgát végzik. Ha elvetik ezeket, az ítélet dönti el az ügyet. A kiadó alkalmazottainak legyen ez a könyörgése „Óh Isten, tedd e létfontosságú igazságokat világossá a legszerényebb értelem előtt! Kísérjék angyalok ezeket a hangtalan igehirdetőket. Áldd meg hatásukat, hogy ezek a szerény eszközök lelkeket mentsenek meg.” {1T 591.2}

Míg kezük végzi feladatát, szívünk emelkedjék fel szívből fakadó imában, akkor az ellenfél nem talál könnyen belépést, s a lelkek a hiú kevélység helyett folyton felüdülnek, olyanok lesznek, mint az öntözött kert. Az angyalok örvendeznek ilyen tevékeny hívők társaságában, mert ezek folyton bátorítani fogják jelenlétüket. Hatalom társul majd a kiadott igazsághoz. A mennyei szenthelyről isteni fény sugarai járulnak a kiküldött drága igazsághoz, úgy, hogy olvasói felüdülnek és megerősödnek, s az igazsággal szembeszegülők meggyőződnek; kénytelenek lesznek elismerni, hogy ezek a dolgok így vannak, lehetetlenség megcáfolni. {1T 592.1}

Mindenki érezze, hogy a kiadó szent hely, olyan szent, mint Isten háza. Ám szégyent hozhattok Istenre a könnyelmű felületességgel, melyet több munkás különösen megengedett magának. Láttam, hogy a látogatók gyakran csalódottan távoztak. A kiadót a szent dolgokkal összefüggőnek tekintették, de mikor látták a fiatalokat, s másokat a kiadóban komolytalankodni, hanyagul szólni, viselkedni, kétkedni kezdtek, hogy egyáltalán Isten műve-e ez, hogy népet készítsen fel a mennyei elválásra. {1T 592.2}

{1T 592.3}

***** {1T 592}